

* ד'ג'ג' *

טי א וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: ומליל יי, עם משה ולאהרן
 (סי'א ועם אהרן) למימר; ב זאת חקת התורה אשר-צוה יהוה לאמר דבר |
 אל-בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין-בה מום
 אשר לא-עלה עליה על: דא גזירת אוריתא. דפקיד יי למימר. מליל עם בני ישראל.
 ויסבון לך תורתא סמוקתא שלמתא. דלית בה מומא, דלא סליק עליה נירא; ג ונתתם אתה
 אל-אלעזר הכהן והוציא אתה אל-מחויץ למחנה ושחט אתה לפניו:
 ותתנון יתה. לאעזר כהנא. ויפיק יתה למברא למשריתא, ויכוס יתה קדמוהי; ד ולקח
 אלעזר הכהן מדמה באצבעו והוה אל-נכח פני אהל-מועד מדמה
 שבע פעמים: ויסב. לעזר כהנא. מדמה באצבעיה. וידי. לקביל אפי משפן זמנא, מדמה
 שבע זמנין; ה ושרף את-הפרה לעיניו את-ערה ואת-בשרה ואת-דמה
 על-פרשה ישראל: ויקיד ית תורתא לעינוהי. ית משכה וית בשרה וית דמה, על אוכלה
 ויקיד; ו ולקח הכהן עץ ארו ואזוב ושני תולעת והשליך אל-תוף שרפת
 הפרה: ויסב כהנא. אעא דארזא. ואיזובא ועבע זהורי. וירמי, לגו יקידת תורתא; ז וכבס
 בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל-המחנה וטמא הכהן
 עד-הערב: ויצבע לבושוהי כהנא. ויסחי בשריה במי'א. ובתר כן ייעול למשריתא, ויהי מסאב
 כהנא עד רמשא; ח ושרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים
 וטמא עד-הערב: ודמוקיד יתה. יצבע לבושוהי במי'א. ויסחי בשריה במי'א, ויהי מסאב
 עד רמשא; ט ואסף | איש טהור את אפר הפרה והניח מחויץ למחנה
 במקום טהור והיתה לעדת בני-ישראל למשמרת למי נדה חטאת
 הוא: ויכנוש גבר דכי. ית קטמא דתורתא. ויצנע. מברא למשריתא באתר דכי. ותהי.
 לכנשתא דבני ישראל למטרא, למי אדיותא חטתא היא; י וכבס האסף את-אפר
 הפרה את-בגדיו וטמא עד-הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר
 בתוכם לחקת עולם: ויצבע. דכניש ית קטמא דתורתא ית לבושוהי. ויהי מסאב עד
 רמשא. ותהי לבני ישראל. ולגיריא, דיתגירון ביניהון לקים עלם; * יא הנגע במת
 לכל-נפש אדם וטמא שבעת ימים: דיקרב במיתא לכל נפשא דאנשא, ויהי מסאב
 שבעא יומין; יב הוא יתחטא-בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר
 ואם-לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: הוא ידי עלוהי.
 ביומא תליתאה. וביומא שביעאה ידכי. ואם לא ידי עלוהי. ביומא תליתאה, וביומא שביעאה
 לא ידכי; יג כל-הנגע במת בנפש האדם אשר-ימות ולא יתחטא
 את-משפן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה
 לא-זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו:

כָּל דִּיקְרָב. בְּמִיתָא בְּנַפְשָׁא דְאַנְשָׁא דִּימּוּת וְלֹא יְדִי עֲלוּהִי. ית משכנא דיי סאיב. וישתיצי. אנשא
ההוא מישרא. ארי מי אדיותא. לא אזדריקו עלוהי מסאב יהי. עוד סאובתיה ביה; יד זאת
התורה אדם פי-ימות באהל כל-הבא אל-האהל וכל-אשר באהל
יטמא שבעת ימים: דא אוריתא. אנש ארי ימות במשכנא. כל דעליל למשכנא וכל
דבמשכנא, יהי מסאב שבעא יומין; טו וכל כלי פתוח אשר אין-צמיד פתיל עליו
טמא הוא: וכל מן דחסף פתית. דלית מגופת שיע מקף עלוהי. מסאב הוא; טז וכל
אשר-יגע על- פני השדה בחלל-חרב או במת או-בעצם אדם או
בקבר יטמא שבעת ימים: וכל דיקרב על אפי חקלא. בקטיל חרבא או במיתא. או
בגרמא דאנשא או בקברא. יהי מסאב שבעא יומין; יז ולקחו לטמא מעפר שרפת
החטאת ונתן עליו מים חיים אל-כלי: ויסבון לדמסאב. מעפר יקידת חטאת. ויתין
עלוהי, מי מבווע למן;

(שני) יח ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על-האהל
ועל-כל-הכלים ועל-הנפשות אשר היו-שם ועל-הנגע בעצם או
בחלל או במת או בקבר: ויסב איזובא. ויטבול במיא גבר דכי. וידי על משכנא ועל כל
מניא. ועל נפשתא דהו תמן. ועל דיקרב (ס"א דקרב). בגרמא או בקטילא. או במיתא או בקברא;
יט והזה הטהר על-הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחתאו ביום
השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: וידי דכיא על מסאבא. ביומא
תליתאה וביומא שביעאה. וידכנייה ביומא שביעאה. ויצבע לבושוהי. ויסחי במיא וידפי ברמשא;
כ ואיש אשר-יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל
כי את-מקדש יהוה טמא מי נדה לא-זרק עליו טמא הוא: וגבר דיסתאב
ולא ידי עלוהי. וישתיצי. אנשא ההוא מגו קהלא. ארי ית מקדשא דיי סאיב. מי אדיותא, לא
אזדריקו עלוהי מסאב הוא; כא והיתה להם לחקת עולם ומזה מי-הנדה יכבס
בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד-הערב: ותהי להון לקים עלם. ודמדי מי
אדיותא יצבע לבושוהי. ודיקרב במי אדיותא. יהי מסאב עד רמשא; כב וכל אשר-יגע בו
הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד-הערב: וכל. דיקרב ביה מסאבא יהי
מסאב, ואנש דיקרב ביה יהי מסאב עד רמשא; פ

בבסת"י כ א ויבאו בני-ישראל כל-העדה מדבר-צן בחדש הראשון
וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם: ואתו בני ישראל. כל פנשתא
למדברא דצין בירחא קדמאה. ויתיב עמא ברקס. ומיתת תמן מרים, ואתקברת תמן; ב ולא-היה
מים לעדה ויקהלו על-משה ועל-אהרן: ולא הוה מיא לכנשתא. ואתכנישו, על
משה ועל אהרן; ג וירב העם עם-משה ויאמרו לאמר ולו גוענו בגוע אחינו
לפני יהוה: ונצא עמא עם משה. ואמרו למימר. לוי דמיתנא, במותא דאחנא קדם י;

ד וְלִמָּה הִבַּאתֶם אֶת־קֶהֶל יְהוָה אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה לָמוֹת שָׁם אֲנַחְנוּ
 וּבְעִירָנוּ: וְלִמָּה אֲתִיתוּן יְת קהלא די. לַמִּדְבָּרָא הַדִּין. לַמַּמַּת תַּמָּן. אֲנַחְנָא וּבְעִירָנָא;
 ה וְלִמָּה הֶעֱלִיתֶנוּ מִמִּצְרַיִם לְהֵבִיא אֹתָנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַרְע הַזֶּה לֹא |
 מָקוֹם זֶרַע וְתֹאנָה וְגִפְזָן וְרִמּוֹן וּמִים אֵין לְשִׁתּוֹת: וְלִמָּה אֲסִיקְתוּנָא מִמִּצְרַיִם.
 לְאִיתָאָה יִתְנָא. לְאִתְרָא בִישָׂא הַדִּין. לֹא אֲתַר כֶּשֶׁר לְבֵית זֶרַע. וְאִף לֹא תִינִין וְגוֹפְנִין וְרִמּוֹנִין. וּמִיָּא
 לִית לְמִשְׁתֵּי: וּיְבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי הַקֶּהֶל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ
 עַל־פְּנֵיהֶם וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה אֲלֵיהֶם: וְעַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִן קֳדָם קֶהֶלָא. לַתַּרְע מִשְׁפָּן
 זִמְנָא. וּנְפְלוּ עַל אֶפְיָהוֹן. וְאִתְגְּלִי יִקְרָא דִּי לְהוֹן; פ

(שלישי) (שני כשהן מחוברות) ז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וּמִלִּיל יִי עִם מֹשֶׁה
 לְמִימְרֵי; ח קַח אֶת־הַמַּטֵּה וְהַקֶּהֶל אֶת־הָעֵדָה אֹתָהּ וְאַהֲרֹן אַחִיד וְדַבַּרְתֶּם
 אֶל־הַסֵּלַע לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן מִימּוֹ וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם מִן־הַסֵּלַע וְהִשְׁקִיתָ
 אֶת־הָעֵדָה וְאֶת־בְּעִירָם: סב יְת חוּטְרָא. וְכַנּוּשׁ יְת כְּנִשְׁתָּא אֶת וְאַהֲרֹן אַחוּד. וְתַמְלִלוּן עִם
 כִּיפָא. לְעֵינֵיהוֹן וְיִתִּין מוֹהִי. וְתַפִּיק לְהוֹן מִיָּא מִן כִּיפָא. וְתַשְׁקִי יְת כְּנִשְׁתָּא וְיִת בְּעִירָהוֹן; ט וַיִּקַּח
 מֹשֶׁה אֶת־הַמַּטֵּה מִלְּפָנָי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוְּהוּ: וּנְסִיב מֹשֶׁה. יְת חוּטְרָא מִן קֳדָם יי.
 כְּמָא דְכַפְקֻדְיָה; י *וַיִּקְהֲלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת־הַקֶּהֶל אֶל־פְּנֵי הַסֵּלַע וַיֹּאמֶר
 לָהֶם שְׁמַעוּ־נָא הַמַּרְיָם *הַמִּן־הַסֵּלַע הַזֶּה נּוֹצֵיא לָכֶם מַיִם: וְכַנּוּשׁ. מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן. יְת קֶהֶלָא לְקֳדָם כִּיפָא. וְאִמְר לְהוֹן. שְׁמַעוּ כַעַן סְרַבְנֵיָא. הַמִּן כִּיפָא הַדִּין. נְפִיק לְכוּן מִיָּא;
 יא וַיֵּרָם מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ וַיַּךְ אֶת־הַסֵּלַע בְּמַטְהוּ פְּעַמִּים וַיִּצְאוּ מַיִם רַבִּים
 וַתִּשֶׁת הָעֵדָה וּבְעִירָם: וְאִרִּים מֹשֶׁה יְת יְדִיָּה. וּמַחָא יְת כִּיפָא. כְּחוּטְרִיָּה תַרְתִּין זִמְנִין.
 וּנְפִקוּ מִיָּא סְגִיָּא. וְשִׁתִּיאַת כְּנִשְׁתָּא וּבְעִירָהוֹן; ס יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 וְאַל־אַהֲרֹן יַעַן לֹא־הֶאֱמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְכֹן לֹא
 תָּבִיאוּ אֶת־הַקֶּהֶל הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם: וְאִמְר יי לְמֹשֶׁה וְלְאַהֲרֹן.
 חֲלַף דְּלֹא הִימְנַתוּן בְּמִימְרֵי. לְקַדְשׁוֹתֵי. לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. כְּכֹן. לֹא תַעֲלוּן יְת קֶהֶלָא הַדִּין; לְאַרְעָא
 דִּיהִבִּית לְהוֹן; יג הִמָּה מִי מְרִיבָה אֲשֶׁר־רָבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה וַיִּקְדָּשׁ
 בָּם: אֲנוּן מִי מְצוּתָא. דְּנַעְזוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל קֳדָם יי. וְאִתְקַדְּשׁ בְּהוֹן; ס

ג' בסת"י (רביעי) יד וישלח משה מלאכים מקדש אל-מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל-התלאה אשר מצאתנו: ושלח משה אזגדין. מרקס לות מלכא דאדום. בדנן אמר אחוך ישראל. את ידעת. ית כל עקתא דאשכחתנא; טו וירדו אבותינו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבותינו: ונחתו אבהתנא למצרים. ויתבנא במצרים יומין סגיאיין. ואבאישו לנא. מצראי ולאבהתנא; טז ונצעק אל-יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך: וצלינא קדם יי וקביל צלותנא. ושלח מלאכא. ואפקנא ממצרים. והא אנחנא ברקס. קרתא דבסטר תחומך; יז נעברהנא בארעך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר *דרך | המלך נלך לא נטה ימין ושמואל עד אשר-נעבר גבולך: נעבר כען בארעך. לא נעבר בחקל ובכרם. ולא נשתי מי גוב. באורח מלכא ניזיל. לא נסטי לימינא ולשמאלא. עד דנעבר תחומך; יח ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן-בחרב אצא לקראתך: ואמר ליה אדומאה. לא תעבר בתחומי. דלמא בדקטלין בחרבא אפוק לקדמותך; יט ויאמרו אליו בני-ישראל במסלה נעלה ואם-מימך נשתה אני ומקני ונתתי מכרם רק אין-דבר ברגלי אעברה: ואמרו ליה בני ישראל באורח כבישא נסקי. ואם מיך נשתי אנא ובעירי. ואתין דמיהון. לחוד לית פתגם פיש ברגלי אעבר; כ ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וכיד חזקה: ואמר לא תעבר. ונפק אדומאה לקדמותיה. בחיל רב וכיד תקיפא; כא וימאן | אדום נתן את-ישראל עבר בגבולו ויט ישראל מעליו: וסריב אדומאה. לא שבק ית ישראל. למעבר בתחומיה. וסטא ישראל מלותיה; פ

ד' בסת"י [ג'] (חמישי) (שלישי כשהן מחוברות) כב ויסעו מקדש ויבאו בני-ישראל כל-העדה הר ההר: ונטלו מרקס. ואתו בני ישראל. כל פנשתא להור טורא; כג ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן בהר ההר על-גבול ארץ-אדום לאמר: ואמר יי. למשה ולאהרן בהור טורא. על תחום ארעא דאדום למימר; כד יאסף אהרן אל-עמיו כי לא יבא אל-הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר-מריתם את-פי למי מריבה: ותפניש אהרן לעמיה. ארי לא ייעול לארעא. דיהבית לבני ישראל. על. דסריבתון על מימרי למי מצותא; כה קח את-אהרן ואת-אלעזר בנו והעל אתם הר ההר: דבר ית אהרן. וית אלעזר בריה. ותסיק יתהון להור טורא; כו והפשט את-אהרן את-בגדיו והלבשתם את-אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם: ותשלח ית אהרן ית לבושוהי. ותלבישנון ית אלעזר בריה. ואהרן יתפניש וימות תמן;

כז וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיַּעֲלוּ אֶל-הַר הַהָר לְעֵינֵי כָל-הָעֵדָה:
 וַעֲבַד מֹשֶׁה. כָּמָא דְפַקִּיד יי. וסליקו להור טורא, לעיני כל כנשתא; כח וַיִּפְשֹׁט מֹשֶׁה
 אֶת-אַהֲרֹן אֶת-בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׂ אֹתָם אֶת-אַלְעֹזָר בְּנוֹ וַיִּמַּת אַהֲרֹן שָׁם
 בְּרֹאשׁ הַהָר וַיָּרֶד מֹשֶׁה וְאַלְעֹזָר מִן-הָהָר: וַאֲשַׁלַּח מֹשֶׁה ית אהרן ית לבושהי.
 וַאֲבִישׁ יתהון ית אֲעֹזֵר בְּרִיָּה. ומית אהרן. תמן בריש טורא. ונחת משה, וְאַעֲזֹר מִן טוֹרָא;
 כט וַיֵּרְאוּ כָל-הָעֵדָה כִּי גֹעַ אַהֲרֹן וַיִּבְכוּ אֶת-אַהֲרֹן שְׁלֹשִׁים יוֹם כָּל בַּיִת
 יִשְׂרָאֵל: וַחֲזוּ כָל כְּנֻשְׁתָּא. ארי מית אהרן. ובכו ית אהרן תלתין יומין, כל בית ישראל; ס
 כא א וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ-עַרְדַּי יֹשֵׁב הַנְּגֹב כִּי בא יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ
 הָאֲתָרִים וַיִּלְחַם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבַּ מִמֶּנּוּ שְׁבִי: ושמע. כנענאה מלכא דערד יתיב
 דרומא. ארי אתא ישראל. אורח מאלליא. ואגית קרבא בישראל, ושבא מניה שבאי; ב וַיָּרֶד
 יִשְׂרָאֵל נָדָר לַיהוָה וַיֹּאמֶר אִם-נָתַן תִּתֵּן אֶת-הָעַם הַזֶּה בְּיָדִי וְהַחֲרַמְתִּי
 אֶת-עַרְיָהֶם: וקיס ישראל קיס. קדם יי ואמר. אם ממסר תמסר. ית עמא הדין בידי, ואגמר
 ית קרויהון; ג וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת-הַכְּנַעֲנִי וַיַּחֲרַם אֹתָהֶם
 וְאֶת-עַרְיָהֶם וַיִּקְרָא שֵׁם-הַמָּקוֹם חֶרְמָה: וקביל יי עלותיה דישראל. ומסר ית
 כנענאה. וגמר יתהון וית קרויהון, וקרא שמה דאתרא חרמה; פ

ה בסת"י [ג] ד וַיִּסְעוּ מֵהַר הַהָר דֶּרֶךְ יַם-סוּף לְסַבָּב אֶת-אֲרֶץ אֲדוּם
 וַתִּקְצַר נַפְשֵׁי-הָעָם בַּדֶּרֶךְ: ונטלו. מהור טורא אורח ימא דסוף. לאקפא ית ארעא
 דאדום, ועקת נפשא דעמא באורחא; ה וַיְדַבֵּר הָעָם בְּאֱלֹהִים וּבַמֹּשֶׁה לֵמָּה
 הָעֲלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לָמוֹת בַּמִּדְבָּר כִּי אֵין לָחֶם וְאֵין מַיִם וַנִּפְשְׁנוּ קִצָּה
 בַּלָּחֶם הַקָּלָקָל: ואתרעם עמא. קדם יי ועם משה נצו. למא אסיקותונא ממצרם. לממת
 כמדברא. ארי לית לחמא ולית מיא. ונפשנא עקת, במנא הדין דמיכליה קליל; ו וַיִּשְׁלַח יְהוָה
 בְּעָם אֵת הַנְּחֻשִׁים הַשָּׂרְפִים וַיִּנְשְׁכוּ אֶת-הָעָם וַיִּמַּת עַם-רַב מִיִּשְׂרָאֵל:
 וגרי יי בעמא. ית חיוון קלן. ונכיתו ית עמא, ומית עם סגי מישראל; ז וַיָּבֹא הָעָם
 אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ חֲטֵאנוּ כִּי-דִבַּרְנוּ בִיהוָה וּבָךְ הַתְּפַלֵּל אֶל-יְהוָה וַיֹּסֶר
 מֵעֲלֵינוּ אֶת-הַנְּחֻשׁ וַיִּתְּפַלֵּל מֹשֶׁה בְּעַד הָעָם: ואתא עמא לות משה ואמרו חבנא.
 ארי אתרעמנא קדם יי ועמד נצינא. צלי קדם יי. ויעדי מננא ית חויא, וצלי משה על עמא;
 ח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עֲשֵׂה לָךְ שָׂרָף וְשִׂים אֹתוֹ עַל-גֹּסֶם וְהָיָה
 כָּל-הַנְּשׂוּף וְרָאָה אֹתוֹ וַחֲיָי: ואמר יי למשה. עביד לך קליא. ושו יתיה על את. ויהי
 כָּל דִּיתְנִבִית, וַחֲזוּ יתיה ויתקיס; ט וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נְחֻשׁ נְחֻשֶׁת וַיִּשְׁמְהוּ עַל-הַנָּס
 וְהָיָה אִם-נִשְׂף הַנְּחֻשׁ אֶת-אִישׁ וְהֵבִיט אֶל-נְחֻשׁ הַנְּחֻשֶׁת וַחֲיָי: ועבד משה
 חויא דנחשא. ושויה על את. וחוי. כד נכית חויא ית גוברא. ומסתפל, בחויא דנחשא ומתקיס;

(ששי) י וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּאֵבֶת: ונטלו בני ישראל ושרו באזבות; יא וַיִּסְעוּ מֵאֵבֶת וַיַּחֲנוּ בְּעֵי הָעֵבְרִים בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מוֹאָב מִמִּזְרַח הַשָּׁמֶשׁ: ונטלו מאזבות. ושרו במגזת עבראי. במדברא דעל אפי מואב. ממדנח שמשא; יב מִשֵּׁם נִסְעוּ וַיַּחֲנוּ בְּנַחַל זָרְד: מתמן נטלו. ושרו בנחלא דזרד; יג מִשֵּׁם נִסְעוּ וַיַּחֲנוּ מֵעֵבֶר אֲרִנוֹן אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר הַיָּצֵא מִגְּבֹל הָאֱמֹרִי כִּי אֲרִנוֹן גְּבֹל מוֹאָב בֵּין מוֹאָב וּבֵין הָאֱמֹרִי: מתמן נטלו. ושרו. מעברא דארנון דבמדברא. דנפיק מתחום אמוראה. ארי ארנון תחום מואב. בין מואב ובין אמוראה; יד עַל-כֵּן יֹאמֶר בְּסֵפֶר מִלְחָמֹת יְהוָה אֶת-יְהוָה בְּסוּפָה וְאֶת-הַנְּחָלִים אֲרִנוֹן: על פן יתאמר. בספרא קרבין עבד יי על ימא דסוף. וגבורן על נחלי ארנון; טו וְאִשָּׁד הַנְּחָלִים אֲשֶׁר נָטָה לְשֵׁבֶת עָר וְנִשְׁעָן לַגְּבֹל מוֹאָב: ושפוד לנחליא. דמדברין לקביל לחית. ומסתמיד לתחום מואב; טז וּמִשֵּׁם בְּאֵרָה הוּא הַבְּאֵר אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לְמֹשֶׁה אֲסֹף אֶת-הָעָם וְאֶתְנָה לָהֶם מַיִם: ומתמן אתיהיבת להון בירא. היא בירא. דאמר יי

למשה. בנוש ית עמא. ואתין להון מיא; ט

וְבַסֵּת"י יז אַז יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת עָלֵי בְּאֵר עֵנּוּ-לָהּ: בְּכֵן שָׁבַח יִשְׂרָאֵל. ית תושבחתא דדא. סקי בירא שבחו לה; יח בְּאֵר חֲפְרוּהָ שְׁרִים כְּרוּהָ נְדִיבֵי הָעָם בְּמַחֲקָק בְּמִשְׁעֲנַתָּם וּמִמִּדְבָּר מִתְנָה: בירא דחפרוהא רברביא. כרוהא רישי עמא. ספריא בחוטריהון. וממדברא אתיהיבת להון; יט וּמִמִּתְנָה נַחֲלֵי־אֵל וּמִנַּחֲלֵי־אֵל בְּמֹת: ומדאתיהיבת להון נחתא עמהון לנחליא. ומנחליא סלקא עמהון לרמתא; כ וּמִבְּמֹת הַגִּיאֵ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה מוֹאָב רֹאשׁ הַפְּסָגָה וְנִשְׁקָפָה עַל-פְּנֵי הַיְשִׁימוֹן: ומרמתא. לחליא דבחקלי מואב. ריש רמתא. ומסתכיא על אפי בית

ישימון; פ

ז' בסת"י [ד'] (שביעי) (רביעי כשהן מחוברות) כא וישלח ישראל מלאכים אל-סיחון
 מלך-האמרי לאמר: ושלח ישראל אֶזְגִּידוּ לְוַת סִיחֹן מֶלֶכָא אֲמֹרָאָה לְמִימְרֵי; כב אַעֲבֹרָה
 בְּאַרְצֶךָ לֹא נֹטָה בְּשׂוּדָה וּבְכָרֶם לֹא נִשְׁתָּה מִי בְּאֵר בְּדֶרֶךְ הַמֶּלֶךְ נִלְךָ
 עַד אֲשֶׁר-נַעֲבֹר גְּבֻלְךָ: אַעֲבֹר בְּאַרְעֶךָ. לֹא נִסְטִי בְּחֻקְל וּבְכָרֶם. לֹא נִשְׁתִּי מִי גֹבַ. בְּאוֹרֶח
 מֶלֶכָא נִיזִיל. עַד דְּנַעֲבֹר תְּחֻמְךָ; כג וְלֹא-נָתַן סִיחֹן אֶת-יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגְבֻלוֹ
 וַיֵּאסֹף סִיחֹן אֶת-כָּל-עַמּוֹ וַיֵּצֵא לְקִרְאֵת יִשְׂרָאֵל הַמְדַבְּרָה וַיָּבֵא יְיָהֲצִיחַ
 וַיִּלְחֶם בְּיִשְׂרָאֵל: וְלֹא שָׁבַק סִיחֹן יַת יִשְׂרָאֵל לְמַעֲבַר בְּתַחֲוִמֶיהָ. וּכְנַשׁ סִיחֹן יַת כָּל עַמֶּיהָ. וַנִּפְקַ.
 לְקַדְמוֹת יִשְׂרָאֵל לְמַדְבָּרָא. וְאַתָּא לִיְהִי; וְאַגִּיחַ קִרְבָּא בְּיִשְׂרָאֵל; כד וַיִּכְּהוּ יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי-
 חֶרֶב וַיִּירָשׁ אֶת-אַרְצוֹ מֵאַרְנֹן עַד-יַבֵּק עַד-בְּנֵי עַמּוֹן כִּי עָז גְּבוּל בְּנֵי
 עַמּוֹן; וּמַחֲהֵי יִשְׂרָאֵל לְפַתְגָם דְּחֶרֶב. וִירִית יַת אַרְעִיהָ מֵאַרְנוֹנָא. עַד יוֹבְקָא עַד בְּנֵי עַמּוֹן. אַרִי
 תְּקִיף. תְּחֻמָּא דְּבְנֵי עַמּוֹן; כה וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל-הָעָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּשְׁב
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עָרֵי הָאֲמֹרִי בְּחֻשְׁבוֹן וּבְכָל-בְּנֵי יָה: וַנְּסִיב יִשְׂרָאֵל. יַת כָּל קְרוּיָא
 הָאֵלִין. וַיִּתִּיב יִשְׂרָאֵל בְּכָל קְרוּי אֲמֹרָאָה. בְּחֻשְׁבוֹן וּבְכָל כְּפַרְנָהָא; כו כִּי חֻשְׁבוֹן עִיר סִיחֹן
 מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי הוּא וְהוּא נִלְחָם בְּמֶלֶךְ מוֹאָב הָרֹאשׁוֹן וַיִּקַּח אֶת-כָּל-
 אַרְצוֹ מִיַּדוֹ עַד-אַרְנֹן: אַרִי חֻשְׁבוֹן. קִרְתָּא. דְּסִיחֹן. מֶלֶכָא אֲמֹרָאָה הִיא. וְהוּא אֲגִיחַ
 קִרְבָּא. בְּמֶלֶכָא דְּמוֹאָב קְדַמָּאָה. וַנְּסִיב יַת כָּל אַרְעִיהָ. מִנִּיהָ עַד אַרְנוֹן; כז עַל-כֵּן יֹאמְרוּ
 הַמְּשָׁלִים בָּאוּ חֻשְׁבוֹן תְּבַנְּהָ וְתַכּוֹנֵן עִיר סִיחֹן: עַל כֵּן. יִימְרוּן מִתְּלִיא עוּלוֹ
 לְחֻשְׁבוֹן. תְּתַבְּנִי וְתַשְׁתַּכֵּל לְקִרְתָּא דְּסִיחֹן;

כח כִּי־אֵשׁ יֵצֵאָה מִחֻשְׁבּוֹן לַהֲבִיחַ מִקְרִית סִיחֹן אֲכָלָה עַר מוֹאָב בְּעַלְי
 בְּמֹת אֲרֻנָּן: אַרְי קדום תקיף באישא נפק מחשבון. עבדי קרבא בשלהביתא מקרתא דסיחון.
 קטילו עמא דשרו בלחית מואב, פומריא דפלחין בית דחלת רמתא דארנון; כט אוי-לך מואב
 אבדת עם-כמוש נתן בניו פליטס ובנתיו בשבית למלך אמרי סיחון:
 וי לכו מואבאי. אבדתון עמא דפלחין לכמוש. מסר בנוהי צירין ובנתיה בשביא, למלכא אמוראה
 סיחון; ל ונירם אבד חשבון עד-דיבן ונשים עד-נפח אשר עד-מידבא:
 פסקת מלכו מחשבון עדא שולטן מדיבון. וצדיאו עד נופח, דסמיד על מידבא; לא וישב
 ישראל בארץ האמרי: ותיב ישראל, בארע אמוראה; לב וישלח משה לרגל
 את-יעזר וילכדו בנתיה ויירש (קרי וירש) את-האמרי אשר-שם: ושלח
 משה לאללא ית יעזר. וכבשו פפרנהא, ותריך ית אמוראה דתמן; לג ויפנו ויעלו דרך
 הבשן ויצא עוג מלך-הבשן לקראתם הוא וכל-עמו למלחמה אדרעי:
 ואתפניאו וסליקו. לאורח מתנן. ונפק עוג מלכא דמתנן לקדמותהון. הוא וכל עמיה, לאגחא קרבא
 לאדרעי;

(מפטיר) לד ויאמר יהוה אל-משה אל-תירא אתו כי בידך נתתי אתו
 ואת-כל-עמו ואת-ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי
 אשר יושב בחשבון: ואמר יי למשה לא תדחל מניה. ארי בידך. מסרית יתיה. וית כל
 עמיה וית ארעיה. ותעביד ליה. כמא דעבדתא. לסיחון מלכא אמוראה, דיתיב בחשבון; לה ויכו
 אתו ואת-בניו ואת-כל-עמו עד-בלתי השאיר-לו שריד ויירשו
 את-ארצו: ומחו יתיה וית בנוהי וית כל עמיה. עד דלא אשתאר ליה משויב, ויריתו ית ארעיה;
 כב א ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו: ונטלו
 בני ישראל. ושרו במישריא דמואב, מעברא לירדנא דירחו; ס